

Dosar nr. 1833/2/2014
(Număr în format vechi 887/2014)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din data de 19.03.2014
Completul compus din:
Judecător de drepturi și libertăți: PICIARCĂ DUMITRIȚA

Grefier: CUCOȘ GHEORGHE

Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror BADEA DAN-GABRIEL.

Pe rol se află judecarea cauzei penale având ca obiect propunerea de arestare preventivă a inculpatului VLASOV MIHAIL, cercetat în stare de reținere sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.p. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 în dosarul de urmărire penală nr. 115/P/2014

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu la prima strigare a răspuns inculpatul personal în stare de reținere și asistat de apărători aleși, av. Cazacu Ion în baza împuternicirii avocațiale seria B nr. 1561015/2014 și av. Vieru Florin în baza împuternicirii avocațiale seria B nr. 1712841/2014.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, se dă citire în ședință soluției pronunțate asupra cererii de recuzare formulată de reprezentantul Ministerului Public - Direcția Națională Anticorupție.

Apărătorul ales al inculpatului, av. Cazacu Ion revine cu solicitarea de a i se acorda un termen scurt de 15-20 de minute pentru a putea studia dosarul.

Judecătorul de drepturi și libertăți suspendă ședința de judecată începând cu ora 14.00, ședința de judecată reluându-se la ora 14.25.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu la a doua strigare a răspuns inculpatul personal în stare de reținere și asistat de apărători aleși, av. Cazacu Ion în baza împuternicirii avocațiale seria B nr. 1561015/2014 și av. Vieru Florin în baza împuternicirii avocațiale seria B nr. 1712841/2014.

Judecătorul de drepturi și libertăți aduce la cunoștință inculpatului Vlasov Mihail obiectul dosarului 1833/2/2014, drepturile și obligațiile conform prevederilor art. 83, art. 108 alin. 1 și 2, art. 374 alin. 2 C.p.p. și art. 225 alin. 8 C.p.p. și acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public - Direcția

Națională Anticorupție în dezbaterile propunerii de arestare preventivă a inculpatului Vlasov Mihail.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că a investit Curtea de Apel București – Secția I Penală cu propunerea de arestare preventivă a inculpatului Vlasov Mihail, apreciind că există probe pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1 C.p. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În ceea ce privește condițiile prevăzute de art. 223 alin. 2 C.p.p. arată că, textul de lege prevede pentru infracțiunea săvârșită o pedeapsă de 7 ani închisoare, iar în ceea ce privește pericolul pentru odinea publică, reprezentat de eventualitatea lăsării în libertate a inculpatului Vlasov Mihail, apreciază că acesta rezidă din cuprinsul probatoriului administrat până în acest moment în faza de urmărire penală.

Solicită a se avea în vedere faptul că, inculpatul Vlasov Mihail a înțeles să săvârșească o activitate infracțională în mod fățiș, prin negocierea unor decizii ale instanțelor arbitrale, fiind creată o percepție negativă în rândul opiniei publice, în condițiile în care instanțele arbitrale au fost create și sunt o alternativă la instanțele judecătorești.

De asemenea, solicită a se avea în vedere faptul că inculpatul Vlasov Mihail a încercat să pună presiuni în mod constant asupra denunțatorului solicitându-i în mod imperativ emiterea unei sume de bani în data de 13.03.2014, când se apreciază că, s-a consumat săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Arată că, există argumente pentru a se putea dispune măsura arestării preventive a inculpatului Vlasov Mihail, există probe din care să rezulte că acesta a săvârșit infracțiunea de trafic de influență.

Cu privire la calitatea de funcționar public a arbitrilor din cadrul Curții de Arbitraj Internațional, opinează că la acest moment procesual, în baza textelor de lege obținute din surse publice, arbitri din cadrul Curții de Arbitraj Internațional au calitatea de funcționar public pentru ca inculpatul Vlasov Mihail să fi putut săvârși infracțiunea de trafic de influență.

Arată că, în conținutul referatului cu propunere de arestare preventivă au fost precizate toate textele de lege pe care înțelege să le invoce la acest moment procesual și nu se poate pune problema în cauză cu privire la lipsa calității de funcționar public a arbitrilor din cadrul Curții de Arbitraj Internațional asupra cărora inculpatului a lăsat impresia că are influență, apreciind că infracțiunea de trafic de influență există.

La interpelarea judecătorului de drepturi și libertăți, inculpatul Vlasov Mihail arată că, are un respect mult prea mare pentru justiție pentru a-și rezerva dreptul la tăcere, având în vedere că, de mic copil a crescut „în acest altar” al justiției, dorind să dea o declarație pentru a elucida cauza.

În baza art. 225 alin. 7 C.p.p. s-a procedat la audierea inculpatului care a dorit să dea o declarație în fața judecătorului de drepturi și libertăți, declarația acestuia fiind consemnată în scris, semnată și atașată la dosarul cauzei.

Apărătorul ales al inculpatului Vlasov Mihail, av. Cazacu Ion, având cuvântul, arată că apărarea se va concentra pe 3 elemente, considerând în primul rând că această propunere de arestare preventivă nu poate fi primită pentru că se va pune în discuție un element de nelegalitate cu privire la acuzația care este formulată și care stă la baza acestei propuneri.

Precizează că al doilea aspect se referă la lipsa de probe în legătură cu propunerea de arestare preventivă, iar al treilea aspect este în subsidiar și se referă la posibilitățile multiple pe care le acordă legea judecătorului de drepturi și libertăți cu privire la luarea unor măsuri preventive.

Cu privire la primul palier al apărării, menționează că inculpatul Vlasov Mihail a fost propus pentru arestarea preventivă, acuzația fiind că acesta ar fi pretins 1 milion de euro în schimbul influenței avute asupra arbitrilor din cadrul Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și industrie într-un dosar în care denunțatorul avea calitatea de pârât-reclamant, promițând că va determina pe arbitri ca în exercitarea atribuțiilor de serviciu să pronunțe o soluție favorabilă, faptă ce s-ar încadra în prevederile art. 291 alin. 1 C.p. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Apreciază că, în cauză nu se poate vorbi de un trafic de influență pentru că din lectura art. 291 C.p. se poate observa că se stabilește subiectul circumstanțial calificat pasiv – funcționarul public, explicând că se pot exercita fapte de trafic de influență numai dacă se poate lăsa să se creadă că există influență asupra unui funcționar public, ori în alte condiții nu se poate vorbi de infracțiunea de trafic de influență.

Arată că, în codul penal se regăsește definiția a ceea ce înseamnă funcționarul public la art. 175 C.p., precizând că nu se poate spune că arbitrii fac parte din puterea judecătorească, atâta timp cât aceștia fac o justiție privată, acceptată în condiții de strictă legalitate de stat.

De asemenea arată că arbitri nu exercită o funcție de demnitate publică și nu pot exercita o funcție publică cât timp arbitru este o persoană privată.

Consideră că, discuția se poate purta pe dispozițiilor art. 175 alin. 2 C.p., subliniind faptul că arbitru nu face un serviciu de interes public, ci un serviciu de utilitate publică, noțiunile fiind exact definite în mai multe decizii Î.C.C.J.

Mai arată că, arbitri pot fi profesioniști ai dreptului care se asociază ca persoane private (avocați, judecători, procurori, profesori) în cadrul Curții de Arbitraj pentru exercitarea atribuțiilor conferite de lege, pentru a oferi o justiție privată.

Concluzionează că, arbitru nu este și nu a fost vreodată un funcționar public, iar legiuitorul simțind acest lucru a prevăzut distinct la art. 293 C.p. din capitolul privind infracțiunile de corupție – fapte săvârșite de către membrii instanțelor de arbitraj sau în legătură cu aceștia, cu referire la infracțiunile de luare și dare de mită și nu la infracțiunea de trafic de influență, legiuitorul delimitând astfel justiția privată de justiția de stat. De asemenea face referire la art. 308 C.p. cu privire la infracțiuni de serviciu săvârșite de alte persoane

și la Regulamentul Curții de Arbitraj, precizând că aceasta este o instituție permanentă, neguvernamentală, fără personalitate juridică.

În aceste condiții, arată că în opinia apărării nu pot fi întruni elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență pentru că lipsește cerința oficială a subiectului calificat pasiv – funcționarul public.

Crede că, nu se va putea lua măsura arestării preventive față de inculpatul Vlasov Mihail, având în vedere că fapta ce face obiectul acuzației nu este trafic de influență, nefiind îndeplinite în acest fel toate condițiile prevăzute de lege, inclusiv cea cu privire la limita pedepsei prevăzute de lege de 5 ani.

În secundar, dacă se va trece peste primul motiv invocat de apărare, solicită a se aprecia îndeplinirea condiției legale de existență a unor probe sau indicii temeinice care să conducă la presupunerea rezonabilă că persoana Vlasov Mihail a săvârșit o infracțiune.

Arată că, în cauză există un denunț și o declarația a inculpatului care zice cu totul altceva decât denunțatorul și câteva probe: o declarația șoferului inculpatului care nu are habar de ce s-a discutat la masă și de bani și înregistrarea ambientală, lipsind interceptările telefonice.

Cu privire la înregistrarea ambientală, precizează că aceasta este aspru și vehement criticată de inculpat, critică ce poate conduce la efectuarea unei expertize tehnice care să spună dacă intervenția tehnică a organului de urmărire penală pe înregistrare a avut vreun rol în stricarea continuității discuției, fiind evident faptul că se sare un moment al înregistrării pentru că ar fi privit o problemă personală a inculpatului. Deși procurorul este cel care exercită acțiunea penală, apreciază că astfel de intervenții asupra probatoriului fără a exista dovezi nu pot fi primite.

Cu privire la persoana inculpatului arată că, acesta a fost judecător, a fost avocat, are 70 de ani și o vastă carieră, fiind normal ca la gradul de oboseală acesta să se gândească la tot felul de scenarii, inculpatul declarând cu sinceritate ceea ce crede el.

În concluzie, consideră că în cauză nu există indicii temeinice că inculpatul Vlasov Mihail ar fi comis fapta de care este acuzat și crede că se impune a nu se lua o măsură preventivă extrem de gravă împotriva inculpatului, în condițiile în care acuzarea a venit astăzi nepregătită, cu temele ușor nefăcute.

Apreciază că, în cauză sunt lucruri șubrede, lipsind argumentele puternice din partea acuzării.

Mai amintește din gândirea sfântului Toma d'Aquino care a reținut că „acuzația pornește din interesul comun, dar nimănui nu-i este permis să aducă nedreptate cuiva pentru a împinge înainte interesul comun”.

Apărătorul ales al inculpatului Vlasov Mihail, av. Vieru Florin, având cuvântul, în temeiul art. 227 C.p.p. solicită respingerea propunerii de arestare preventivă a inculpatului Vlasov Mihail pentru că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive, iar în subsidiar solicită a fi aleasă una dintre măsurile preventive prevăzute de art. 202 alin. 4

lit. b-d C.p.p., apreciind că oricare dintre acestea ar fi suficiente pentru atingerea scopului prevăzut de legiuitor, dacă se va considera că în cauză se impune luarea unei astfel de măsuri.

Cu privire la art. 223 alin. 2 C.p.p., arată că legiuitorul se referă la o serie de condiții pe care procurorul trebuie să le constate și să le pună în balanță, astfel încât, pornind de la o analiză obiectivă să rezulte necesitatea imperioasă ca o persoană să fie ținută în arest preventiv, condiții care în prezenta cauză nu se regăsesc.

Arată că, denunțatorul l-a căutat pe inculpat, l-a agasat, a insistat să se realizeze întâlnirea, iar în cele din urmă inculpatul a acceptat să se întâlnească într-un loc public.

Precizează că, în cauză nu se impune a se discuta la acest moment procesual despre anturajul inculpatului și despre familia acestuia.

Consideră că, nu există nici o dovadă obiectivă că lăsarea în libertate a inculpatului Vlasov Mihail ar putea produce orice tip de tulburare în societate, solicitând respingerea propunerii de arestare formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și punerea de îndată în libertate a inculpatului cu solicitările în subsidiar amintite la începutul pledoariei.

Inculpatul Vlasov Mihail, având ultimul cuvânt, arată că a fost judecător și i s-a solicitat de către generalul Bobu să condamne pe cineva, dar nu a făcut-o, iar pentru asta a trebuit să stea 2 ani în închisoare, după care a fost achitat pentru că fapta nu a existat, având atunci doar vârsta de 35 de ani.

Precizează că, a trăit o dată povestea acestei vieți și nu vrea să o mai repete, solicitând a fi pus în libertate, iar dacă în dosar există probe și indicii din care să rezulte indubitabil că el a săvârșit fapta și că lăsarea în libertate prezintă pericol pentru ordinea publică, solicită a fi trimis la pușcărie.

Menționează că deocamdată nu este suspendat de la Camera de Comerț, acolo având un statut special în care chiar el trebuie să se suspende din funcție, repetând că poate fi arestat preventiv doar în condițiile în care Curtea va fi foarte convinsă că el va comite alte fapte similare celor pentru care este acuzat și că prezintă un real pericol pentru ordinea publică.

Judecătorul de drepturi și libertăți reține cauza în pronunțare.

JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,

Deliberând asupra propunerii de față, constată:

Prin propunerea formulată în dosarul nr.115/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție/ Secția de combatere a corupției, înregistrată pe rolul acestei instanțe, la data de 19.03.2014, sub nr.1833/2/2014, s-a solicitat să se dispună arestarea preventivă a inculpatului Vlasov Mihail, cercetat în stare de reținere sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență prev.de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

În fapt, prin referatul parchetului cu propunere de arestare preventivă, s-a reținut că, „în calitate de președinte al Camerei de Comerț și Industrie a României, la data de 13.03.2014, a pretins numitului Petroczki Gheza Iosif suma de 1.000.000 euro, în schimbul influenței pe care a lăsat să se creadă că o are asupra arbitrilor din cadrul Curții de Arbitraj Internațional, de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, investiți cu soluționarea dosarului de arbitraj nr.174/RIC/2013 în care denunțatorul are calitatea de pârât-reclamant, promițând că îi va determina pe aceștia ca, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, să pronunțe o soluție favorabilă denunțatorului. Acțiunile de pretindere a sumei de 1.000.000 euro au fost reluate de numitul Vlasov Mihail la data de 18.03.2014, când, prin intermediul numitului Onofrei Adrian-Ioan, a primit de la denunțatorul Petroczki Gheza Iosif suma de 200.000 euro”.

În susținerea propunerii, s-au expus următoarele:

La data de 17.03.2014, prin Ordonanța nr.115/P/2014, emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție/Secția de combatere a corupției, s-a dispus începerea urmăririi penale, cu privire la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, iar prin Ordonanța din 18.03.2014, s-a dispus de către aceeași unitate de parchet, efectuarea în continuare a urmăririi penale, față de suspectul Vlasov Mihail, sub aspectul săvârșirii aceleiași infracțiuni.

Din dosarul de urmărire penală nr.115/P/2014 (Vol.I), se constată că, la data de 17.03.2014, Petroczki Gheza Iosif a formulat un denunț la D.N.A., prin care arăta că, pe rolul Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, încă din anul 2013, alături de partenerul său de afaceri, Adam Daniel, are un dosar de arbitraj, nr.174/RIC/2013, în care au calități de reclamant-pârât. A mai invederat că obiectul respectivului dosar îl constituie pretențiile formulate de către Infopressgroup S.A.. Această societate pretinzând de la cei doi suma de 15 milioane ron, iar cererea reconvențională, având ca obiect de plată suma de 270.000 euro.

A susținut că erau reprezentați de către casa de avocatură „Leaua și Asociații”, procesul fiind amânat pentru 19.03.2014.

Din același dosar și a conținutului denunțului, se constată că, la data de 5 martie 2014, Adam Daniel a fost la biroul avocatei Leaua Crenguța, la o întâlnire privitoare la pregătirea apărării în dosarul aflat pe rolul Curții de Arbitraj și, cu această ocazie, avocata i-a transmis părții că președintele Camerei de Comerț și Industrie a României, Mihail Vlasov, dorește să-l cunoască pe Petroczki Gheza Iosif, întrucât era interesat de industria de tipar din România și nu cum a susținut inculpatul că denunțatorul dorea să-i vorbească.

Întâlnirea dintre cei doi a avut loc pe data de 13.03.2014, în ziua de joi, după o programare făcută de Ștefănescu Cornelia-Liliana (șefa

cancelariei), la sediul Curții de Arbitraj, ocazie cu care inculpatul Vlasov Mihail l-a întrebat pe denunțator dacă știe că are proces, dacă este conștient că îl va pierde și că va fi obligat să plătească suma de 4 milioane euro.

Denunțatorul i-a replicat că pretențiile reclamantului sunt nefondate. Din discuțiile purtate între cei doi, a rezultat fără putință de tăgadă că

inculpatul din prezenta cauză (Vlasov Mihai) exercită o oarecare presiune asupra pârâtului reclamant, rezultând un interes personal constând în: „este puțin important dacă pretențiile reclamantilor sunt fondate sau nu”, ideea e că o să fie „obligat la plata a 4 milioane euro”, sens în care denunțatorul a fost întrebat dacă dorește să câștige procesul și dacă da, atunci „dispus să contribuie”.

Acesta a fost momentul în care denunțatorul a înțeles clar că, în fapt, i se solicită o sumă de bani, dacă dorește să câștige procesul.

Denunțatorul i-a replicat că nu are decât suma solicitată prin cererea reconvențională depusă la instanță, însă pentru câștigarea procesului inculpatul i-a solicitat direct 1.000.000 euro.

Insistențele inculpatului din cauză au fost clare, acesta impunându-i practic denunțatorului să-i promită ca primă tranșă 500.000 euro, ce trebuiau remiși imediat, pentru ca, mai apoi, să procedeze la o înțelegere, constând în aceea că, până la termenul din 19.03.2014, să-i achite 200.000 euro, urmând să primească mai multe termene apoi, pentru a achita întreaga sumă de 1.000.000 euro, atrăgându-i atenția de a nu vorbi despre înțelegere cu avocata Crenguța Leaua.

Din discuțiile purtate, denunțatorul a înțeles că inculpatul Mihail Vlasov ar avea influență asupra arbitrilor din cadrul Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, investiți cu soluționarea dosarului nr.174/RIC/2013.

Denunțatorului i se spusese că, pentru o eventuală întâlnire comunicarea urma să se facă pe telefonul camerei/ori să fie sunată direct Șefa Cancelariei, dna. Ștefănescu, dar numai pe telefonul de serviciu al Curții.

La data de 18.03.2014, în jurul orei 20⁰⁰, inculpatul Vlasov Mihail s-a întâlnit cu denunțatorul Petroczki Gheza Iosif în incinta restaurantului englezesc din Hotelul Hilton, după ce în prealabil, aceasta se stabilise telefonic, cu aceeași doamnă, Ștefănescu Cornelia-Liliana.

La întâlnirea respectivă (18.03.2014, ora 20⁰⁰), inculpatul a fost însoțit de prietenul său, Onofrei Adrian Ioan, căruia îi spusese că merge la un meci de fotbal (declarație martor filele 210-214, vol.I, d.u.p.). În realitate, inculpatul Vlasov Mihail i-a spus să oprească autoturismul la restaurantul Hotelului Hilton, pentru „a avea o discuție” cu o persoană despre care spunea el că insistă să stea de vorbă. Acesta a mai susținut că s-au așezat la mese alăturate, denunțatorul îl aștepta deja pe inculpat, întrucât era trecut de ora 20:00, (ora de întâlnire) și, după 10-15 minute, i-a văzut pe cei doi că s-au ridicat, cu intenția de a părăsi localul. Persoana cu care a stat de vorbă inculpatul s-a apropiat și l-a întrebat dacă este domnul Adrian și apoi l-a însoțit pe denunțator la mașina sa, „de unde a scos o sacoșă, pungă de culoare

roșie, spunându-mi să o iau și să o duc la mașina cu care venisem. Nu am văzut ce este în pungă. M-am îndreptat spre autoturism, moment în care l-am văzut și pe prietenul meu venind (inc. Vlasov Mihail), iar la câteva secunde, după ce am ajuns în autoturism, am fost oprit de organele de cercetare din cadrul D.N.A.”.

Au fost conduși la sediul D.N.A. cu mașina condusă de martorul Onofrei Adrian Ioan, iar pe bancheta din spate stătea inculpatul Vlasov Mihail, cu un domn ce poza constant punga din plastic de culoare roșie.

La sediul DNA s-a constatat că, în punga respectivă de culoare roșie, se afla suma de 200.000 euro (o primă tranșă, din aceea de 1 milion euro), pretinsă și primită prin intermediar, de către inculpatul Vlasov Mihail, conform înțelegerii, de la denunțatorul Petroczki Gheza Iosif, acesta fiind, de altfel, motivul real pentru care s-au întâlnit în seara zilei de 18 martie 2014, ora 20⁰⁰, la Hotel Hilton (incinta restaurantului englezesc).

În susținerea celor menționate mai sus sunt următoarele discuții:

„VLASOV MIHAIL: Aveți banii la dumneavoastră?

PETROCZKI GHEZA IOSIF: Da. E afară. Îi am în mașină.

VLASOV MIHAIL: La mașină, nu? Merge băiatu' cu dumneavoastră. Să plecăm acuma...

PETROCZKI GHEZA IOSIF: Da, bine.

VLASOV MIHAIL: Merge cu mine... merge băiatul ăla cu dumneavoastră.

.....
PETROCZKI GHEZA IOSIF: Bine.

VLASOV MIHAIL: Și ne mai întâlnim doar data viitoare. Nu vorbim la telefon, nu mai da-ți telefon nici cu ...[neinteligibil]... niciodată, da?

PETROCZKI GHEZA IOSIF: Bine.

VLASOV MIHAIL: Bine domnu...

.....
VLASOV MIHAIL: Și aștepți la ...[neinteligibil]... Te duci fix la mașină și vin și eu la mașină.

ONOFREI ADRIAN IOAN: Da, da.

.....
VLASOV MIHAIL: Dacă veniți prima dată cu ăia două sute, no.

VLASOV MIHAIL: Vorbim de... vorbim de jumătate din bani. Vorbim de jumătate, deja. Tranșa asta și diferența de trei sute la termenu' viitor.

PETROCZKI GHEZA IOSIF: Deci, încă trei sute, termenu' viitor?

VLASOV MIHAIL: Ă?

PETROCZKI GHEZA IOSIF: Deci... încă trei sute la termenu' viitor?

VLASOV MIHAIL: La termenu' viitor, da!

.....
VLASOV MIHAIL: Normal. Dumneavoastră o vedeți de... ca și cum noi nu ne-am discutat nimic. Dumneavoastră vă vedeți în mod normal ...[neinteligibil]... o continuare. Când o să vină sorocul pronunțării o să ...[neinteligibil]... Asta-i... asta-i singura, asta e ceea ce trebuie să se întâmple, asta se va întâmpla. „

Inculpatul Vlasov Mihail, pe parcursul urmăririi penale, a înțeles și păstreze dreptul la tăcere, nu a dorit să dea declarații în legătură cu incriminarea sa.

Prin Ordonanța acestei Direcții, emisă în dosarul nr.115/P/2014, s-a dispus reținerea inculpatului Vlasov Mihail, pentru o perioadă de 24 de ore de la 19.03.2014, ora 00:35, până la data de 20.03.2014, ora 00:35, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev.de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

Așa cum s-a menționat mai sus, s-a pus în mișcare acțiunea penală la data de 19.03.2014, ora 00:10, în ceea ce îl privește pe inculpatul Vlasov Mihail, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev.de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

În consecință, din materialul probator administrat, rezultă implicarea directă a inculpatului Vlasov Mihail, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev.de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

S-au enumerat în referat probele din care se apreciază că rezultă comiterea infracțiunii de trafic de influență săvârșită de inculpatul Vlasov Mihail, respectiv denunț Petroczki Gheza Iosif; declarații martor Petroczki Gheza Iosif; proces verbal de sesizare din oficiu din 18.03.2014; procese verbale de redare a discuției purtate în mediul ambiental la data de 18.03.2014; declarație suspect VLASOV Mihail; declarație inculpat VLASOV Mihail; proces verbal de consemnare serii bancnotelor utilizate la prinderea în flagrant a inculpatului VLASOV MIHAIL; planșe fotografice; proces verbal de constatare a infracțiunii flagrante; declarație martor ONOFREI Adrian Ioan; Încheieri și mandate de supraveghere tehnice emise de Curtea de Apel București; procese verbale de verificare; proces verbal de predare înscrisuri de către martorul Petroczki Gheza Iosif; verificări efectuate pe site-uri web și acte normative.

În drept, se invocă dispozițiile prevăzute de art.224, art.223 alin.2 Cod procedură penală rap. la art.202 alin.1 și 3 din Codul de procedură penală.

Analizând actele și lucrările dosarului, Judecătorul de drepturi și libertăți constată – în conformitate cu dispozițiile art.226 alin.1 C.pr.pen. – că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului Vlasov Mihail.

Astfel, Judecătorul de drepturi și libertăți are în vedere următoarele premise:

Potrivit art.202 alin.1 Cod procedură penală, „Măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.”

Alineatul 3 al aceluiași articol menționează că: „Orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia”

De asemenea, conform art.223 alin.1 C.pr.pen., „Măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, în cursul judecății, numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre următoarele situații:

- 100* a) inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte;
- 100* b) inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament și, din acest motiv, există pericolul ca administrarea probelor să fie îngreunată;
- 100* c) inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta;
- 100* d) inculpatul pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni sau, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, există suspiciunea rezonabilă că a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune.”

Potrivit alin.2 al aceluiași articol, „Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și de alte legi speciale, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificarea de monede sau alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, evaziune fiscală, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin mijloace de comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unui pericol concret și actual pentru ordinea publică.”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit principiul general în aceasta materie în hotărârea Wemhoff c. Germaniei: „detenția preventivă trebuie să aibă un caracter excepțional, starea de libertate fiind starea normală, măsura arestării luându-se în considerare circumstanțele concrete ale fiecărei cauze pentru a vedea în ce măsură ”există indicii precise cu privire la un interes public real care, fără a aduce atingere prezumției de nevinovăție, are o pondere mai mare decât cea a regulii generale a judecării în stare de libertate” (Labita c. Italiei).

Judecătorul de drepturi și libertăți reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO, secția I, hotărârea Al Akidi versus Bulgaria, 31 iulie 2003, 35825/97), reținerea unei persoane în detenție pe o perioadă lungă de timp trebuie să fie justificată de probe temeinice de nevinovăție și de pericolul dispariției inculpatului. Curtea admite faptul că gravitatea acuzațiilor poate justifica arestarea preventivă a unei persoane.

Potrivit legislației naționale respectiv art. 202 C.p.p., în cauzele privitoare la infracțiunile pedepsite cu închisoarea, pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea

învinuitului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată sau de la executarea pedepsei, se poate lua una dintre următoarele măsuri: reținerea, obligarea de a nu părăsi localitatea, obligarea de a nu părăsi țara sau arestarea preventivă. În ceea ce privește alegerea măsurii preventive, alin. final al aceluiași articol prevede următoarele criterii complementare: scopul măsurii, gradul de pericol social al infracțiunii, sănătatea, vârsta, antecedentele penale și alte situații privind persoana față de care se ia măsura.

Prin prisma acestor principii generale stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (obligatorie pentru instanțele naționale o dată cu ratificarea de către România a Convenției Europene a Drepturilor Omului) și a legislației interne, instanța va analiza motivele invocate de către Parchet pentru luarea măsurii arestării preventive.

Așadar, judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că, în cauză, sunt incidente prevederile art.223 Cod procedură penală, în sensul că sunt indicii temeinice care conduc la presupunerea rezonabilă că inculpatul Vlasov Mihail a săvârșit infracțiunea de trafic de influență prev. de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 (infracțiunea fiind depistată în flagrant), mijloacele de probă menționate mai sus conduc la ideea potrivit căreia, în cauză sunt incidente și prevederile art.223 alin.2 Cod procedură penală, în sensul că pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea mai mare de 5 ani, iar cercetarea în stare de libertate a inculpatului prezintă pericol social pentru ordinea publică, pericol derivat din modalitatea și împrejurările săvârșirii infracțiunilor - negocierea sumelor de bani pretinse, după ce, în prealabil, s-a folosit de un anumit pretext, prin intermediul unor interpuși, pentru a lua legătura cu anumite părți din cauză și, ulterior, exercitând o anumită presiune asupra acestora, că în cauza dedusă judecății încerca să obțină diferite sume de bani, lăsând impresia că ar avea influență asupra arbitrilor ce intrau în dosarul respectiv.

De asemenea, primirea sumelor de bani se făcea prin intermediari, după ce însă ele erau negociate pe de o parte, iar pe de altă parte, astfel cum rezultă din discuțiile ambientale, denunțătorul „nu trebuia să mai dea telefon ...niciodată”, iar dacă dădea, acela era telefonul Camerei.

Aspectele menționate mai sus generează, totuși, un anumit sentiment de insecuritate în rândul opiniei publice cu privire la siguranța drepturilor lor.

Ab initio, judecătorul de drepturi și libertăți va trebui să verifice și dacă scopul procesului penal ar putea fi alterat, prin lăsarea în libertate a inculpatului.

Se constată că pericolul concret pentru ordinea publică determinat de lăsarea în libertate a inculpatului rezultă și din circumstanțele reale ale faptei a cărei săvârșire i se impută acestuia.

Natura infracțiunii care se presupune a fi săvârșită de către inculpat, modalitatea în care a acționat arată un grad mare de pericol social al faptei presupus săvârșite de către inculpat.

Pericolul pentru ordinea publică poate să genereze și o stare de neliniște și un sentiment de insecuritate, în ceea ce privește societatea civilă, determinată de rezonanța socială negativă a infracțiunilor de acest gen.

La aceasta, se adaugă și faptul că, în declarația dată în fața judecătorului de drepturi și libertăți, inculpatul a încercat să deturneze discuția, încercând a prezenta o altă situație de fapt, astfel cum rezultă din declarația dată în fața judecătorului și să invedereze faptul că denunțatorul a solicitat audiență la președintele Camerei, în condițiile în care, din probe rezultă fără putință de tăgadă că președintele (inculpatul) a dorit să vorbească cu acesta, sens în care, i-a trimis un răspuns prin fostul său partener de afaceri – Adam – care, la rândul său, a fost înștiințat de avocata Crenguța Leaua, care îi apără în respectivul dosar.

Susținerea referitoare la vânzarea unei tipografii, a cărei valoare ar fi fost de 1 milion de euro și de care ar fi fost interesat denunțatorul să o cumpere, este o variantă a situației de fapt susținută în declarația sa de către inculpat, însă ea rămâne singulară nefiind probată cu un alt mijloc de probă, cel puțin până la acest moment al urmăririi penale.

Judecătorul de drepturi și libertăți trebuie să aibă în vedere și faptul că scopul măsurilor preventive prev. de disp. art. 202 Cod procedură penală nu se poate realiza prin luarea măsurii de prevenție a controlului judiciar sau a arestului la domiciliu, mai ales la acest moment, când urmărirea penală este la început, infracțiunea a fost depistată în flagrant și, probabil, încă mai sunt acte procesuale de efectuat.

Cât privește susținerea apărătorilor aleși a aspectului de nelegalitate, referitor la faptul că arbitrii sunt persoane private, desfășurând o „justiție privată”, nefiind funcționari publici, ci desfășoară un serviciu de utilitate publică și, astfel, nu pot fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, întrucât lipsește cerința oficială a subiectului calificat pasiv – funcționarul public. Judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că, potrivit disp. art. 175 alin. 2 din Codul penal, „*este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu în interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora, cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public*”, prin urmare, poate fi corespunzătoare o astfel de încadrare juridică a actului material respectiv.

Pe de altă parte, prin referatul parchetului se apreciază că Judecătorul de drepturi și libertăți a fost sesizat cu fapta, judecata mărgininându-se la fapta (act material) și persoane.

În cauza dedusă judecării, fapta poate îmbrăca o altă încadrare juridică.

La acest moment procesual, faptei respective i s-a dat această încadrare, care nu are relevanță în raport cu obiectul și conținutul referatului nr. 115/P/19.03.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție vizând o cerere privind luarea măsurii arestării preventive față de o persoană fizică prinsă în flagrant, care

printr-o persoană interpusă, a luat o sumă de bani pentru a trafica o influență și chiar lăsând să se creadă că o are.

Judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că probele sunt temeinice, ele dovedind până la acest moment presupusa faptă penală săvârșită de către inculpat (înregistrare ambientală, declarația șoferului inculpatului, declarațiile denunțătorului ș.a., fila 11, dosar fond).

Sigur, că până la rămânerea definitivă a unei hotărâri într-o cauză penală, persoana judecată se bucură de prezumția de nevinovăție, totuși, legiuitorul a stabilit că, în situația în care se regăsesc anumite condiții expres prevăzute, să se poată lua una din măsurile preventive, indiferent dacă acuzatul recunoaște sau nu, dacă are sau nu antecedente penale.

În raport cu aceste considerente, în baza art.226 alin.1 și alin.2 rap. la art.202 alin.1, 2, 3 și 4 lit. e din Codul de procedură penală și la art.223 alin.2 din Codul de procedură penală, urmează a admite propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și a dispune arestarea preventivă a inculpatului VLASOV MIHAIL pe o perioadă de 30 zile, cu începere de la data 20.III.2014 până la 18.IV.2014, inclusiv.

În baza art.275 alin.3 Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art.226 alin.1 și alin.2 rap. la art.202 alin.1, alin.2, alin.3 și alin.4 lit. e și la art.223 alin.2 din Codul de procedură penală, admite propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și dispune arestarea preventivă a inculpatului VLASOV MIHAIL [fiul lui _____, născut în data de _____, domiciliat în _____

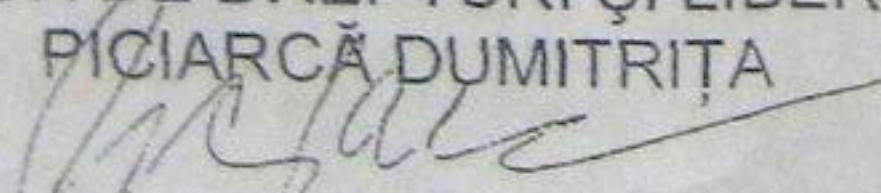
_____ pe o perioadă de 30 zile, cu începere de la data 20.III.2014 până la 18.IV.2014, inclusiv.

În temeiul art.275 alin.3 Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu drept de contestație în termen de 48 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în camera de consiliu, astăzi 19.III.2014.

JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,
PICIARCĂ DUMITRIȚA

GREFIER,
CUCOȘ GHEORGHE

